

הל"ק יב - פרשת בהעלותך		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	קנב ע"א	תעה-הפא
שני	קנב ע"ב	תפא-הפט
שלישי	קנב ע"א	תפט-תצה
רביעי	קנב ע"ב	תצה-תקב
חמישי	קנב ע"א	תקב-תקט
שישי	קנב ע"ב	תקט-תקמ"א
שבת	קנב ע"א	תקמ"א-תקכ"ד

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלישה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

עלוני מס' 268 | פרשת בא תשפ"ד

י"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקדוש ברוך הוא שמר את ישראל מבחויז

אמר רבי אבא, בכמה אתרין חס קדשא בריך הוא על בניו, עבד בר נש ביתא, וקדשא בריך הוא אמר ליה כתוב שמי ושוי לפתחך, ואת שרי לגו ביתא, ואנא אתיב לבר בפתחך לנטרא לך, והכא אמר, רשים על פתחא רזא דמהימנותא דילי, ואת שרי לגו ביתך ואנא נטיר לך לבר, דכתיב ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, וכתיב וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהו"ה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף. תו אמר רבי אבא, פגוונא דשמא קדישא ה' עבדו בההוא שעטא, מה שמא קדישא אתחזר בהאי שעטא דינא, אוף הכי אתחזר האי דמא בהאי שעטא דינא, דכתיב וראה את הדם על המשקוף, ועל שתי המזוזות, רשימא דכלהו סומקא, לאתחזא דהא אתחזר בדינא למעבד נוקמין.

מתוק מדבש

המשחית לבא אל בתיכם לנגוף הרי שהקדוש ברוך הוא שמר את ישראל מבחויז.

תו אמר רבי אבא עוד אמר רבי אבא פגוונא דשמא קדישא (אזת ה' ל"ג הרמ"ק) עבדו בההוא שעטא כעין צורת השם הקדוש עשו באותה שעה על פתחיהם על ידי הדם, לרמוז כי מה שמא קדישא אתחזר בהאי שעטא דינא מה שם הקדוש חזר באותה שעה לדון על המצרים, כמו שכתוב ועבר ה' לנגוף את מצרים, הרי השם הוי"ה שהוא שם הרחמים נתהפך עליהם לדון, אוף הכי אתחזר האי דמא בהאי שעטא דינא אף כף חזר אותו הדם באותה שעה לדון על המצרים אף על פי שהמשקוף הוא בחינת תפארת ומזנות הימין היא בחינת חסד, כלם נהפכו לדון, דכתיב וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות דהיינו רשימא דכלהו סומקא הרשם של כלם הנה אדם המורה על דין, לאתחזא דהא אתחזר בדינא למעבד נוקמין להראות שמדת הרחמים שהיתה על ישראל חזרה להיות דין על המצרים לעשות בהם נקמות. (דף לו ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' שפב-שפג)

הקדוש ברוך הוא שמר את ישראל מבחויז

אמר רבי אבא, בכמה אתרין חס קדשא בריך הוא על בניו בכמה מקומות מצינו שהקדוש ברוך הוא חס ומרחם על בניו, כגון עבד בר נש ביתא אם בנה אדם בית, וקדשא בריך הוא אמר ליה כתוב שמי ושוי לפתחך הקדוש ברוך הוא אומר לו כתוב את שמי שהוא המזונה ותשים אותו על פתחך, ואת שרי לגו ביתא ואנא אתיב לבר בפתחך לנטרא לך ואתה תשב בפית בפנים ואני אשב בחוץ בפתחך לשמור אותך. והכא וגם כאן במצרים אמר רשים על פתחא רזא דמהימנותא דילי אמר הקדוש ברוך הוא לישראל רשום על הפתח סוד אמונה שלי דהיינו סוד ארבע אותיות שם הוי"ה פנזכר לעיל, ואת שרי לגו ביתך ואנא נטיר לך לבר ואתה תשב בתוך ביתך ואני אשמר לך מבחויז דכתיב ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, וכתיב וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות, ופסח יהו"ה על הפתח, ולא יתן

בְּשַׁנְתֵּעוֹרֵר דִּין לְמַעְלָה עַל הַמְצָרִים, נִרְאָה גַם לְמִטָּה בְּנִתְיֵנַת הַדָּם עַל הַפֶּתַח

רְזָא דְמַלְהָ, כְּגוֹנָא דְהוּי לְעִילָא בְּהוּא שְׁעָתָא, כְּךָ בְּעֵי לְאַתְחַזְּאָה לְתַתָּא, אִי רַחְמֵי רַחְמֵי
וְאִי דִינָא דִינָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בְּסֶף וְהִגַּעְתֶּם וְגו'.

וּלְזַמְנָא דְאַתֵּי כְּתִיב, (ישעיה סג א) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה, דְּזַמִּין לְאַחַזְּאָה
כְּלָהוּ דִינָא לְמַעַבְד נּוֹקְמִין.

בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה מִמֶּשׁ שֶׁל הַדִּין עַל הַמְצָרִים, הֵיטָה הַרְחָמִים לְיִשְׂרָאֵל

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֶּקֶר, מֵאִי טַעֲמָא, מִשּׁוּם דְּתַנִּינן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא לִיבְעֵי
לִיָּה לְאִינִישׁ לְמִיזַל בְּשׁוּקָא, וְלֹא שְׁתַּכְּחָא בְּשׁוּקָא, בְּזַמְנָא דְּדִינָא תְּלִיא בְּמִתָּא, דְּכִינּוֹן דְּרִשׁוּתָא
אַתִּיּהִיב לְמַחְבְּלָא, מֵאֵן דְּפָגַע בֵּיהּ אַתְּזֻק, וְהִכָּא מִשּׁוּם דְּדִינָא אֲשֶׁתַּכַּח, לֹא בְּעֵיא לְנַפְקָא לְבַר.
תַּנִּיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּהוּא מִמֶּשׁ דְּאַשְׁתַּכַּח דִּינָא לְמַצְרָאֵי, בְּהוּא מִמֶּשׁ אֲשֶׁתַּכַּח רַחְמֵי
לְיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְרִאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם, וְכֵן תֵּנָא, בְּכָל אֵינוֹן כְּתָרִין

מתוק מדבש

בְּאֲדוּם. (דף לו ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' שפג-שפד)

בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה מִמֶּשׁ שֶׁל הַדִּין עַל הַמְצָרִים, הֵיטָה הַרְחָמִים לְיִשְׂרָאֵל

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֶּקֶר, מֵאִי
טַעֲמָא מַה הַטַּעַם שֶׁל מִצְוָה זוֹ, מִשּׁוּם דְּתַנִּינן
בְּמִסְכַּת בְּבֵא קָמָא (דף ס עמוד ג), אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא
לִיבְעֵי לִיָּה לְאִינִישׁ לְמִיזַל בְּשׁוּקָא וְלֹא שְׁתַּכְּחָא
בְּשׁוּקָא בְּזַמְנָא דְּדִינָא תְּלִיא בְּמִתָּא אִין לֹא לְאָדָם לְלַכַּת
בְּשׁוּק וְגַם לֹא לְהַמְצִיא בְּחוּץ בְּשַׁעַר שְׁדִין דְּהֵינּוּ דְּבַר יֵשׁ
בְּעִיר, דְּכִינּוֹן דְּרִשׁוּתָא אַתִּיּהִיב לְמַחְבְּלָא מֵאֵן דְּפָגַע
בֵּיהּ אַתְּזֻק שְׁכִינּוֹן שְׁנַתָּן רְשׁוּת לְמַחְבַּל לְהַשְׁחִית, מִי שְׁפּוֹגַע
בּוֹ נִזְזֻק, וְהִכָּא וְכֵן בְּמַצְרִים כְּלִיל פֶּסַח, מִשּׁוּם דְּדִינָא
אֲשֶׁתַּכַּח לֹא בְּעֵיא לְנַפְקָא לְבַר לְפִי שֶׁהֵדִין הִיא מְצוּי
לְכֵן צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יֵצְאוּ לְחוּץ.

תַּנִּיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּהוּא מִמֶּשׁ דְּאַשְׁתַּכַּח דִּינָא
לְמַצְרָאֵי בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה מִמֶּשׁ שֶׁהִיא הַדִּין עַל מַצְרִים
דְּהֵינּוּ עַל יְדֵי הַמְּלָכוֹת, בְּהוּא מִמֶּשׁ אֲשֶׁתַּכַּח רַחְמֵי
לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה מִמֶּשׁ הִיא רַחְמִים עַל יִשְׂרָאֵל
דְּהֵינּוּ מִן הַמְּלָכוֹת נִתְעוֹרֵר רַחְמִים עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל
סְפִירָה כְּלוּלָה מִדִּין וְרַחְמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְרִאִיתִי
אֶת הַדָּם הַרוֹמֵז לְדִין עַל הַמְצָרִים, וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם

בְּשַׁנְתֵּעוֹרֵר דִּין לְמַעְלָה עַל הַמְצָרִים,
נִרְאָה גַם לְמִטָּה בְּנִתְיֵנַת הַדָּם עַל הַפֶּתַח
רְזָא דְמַלְהָ סוּד הַדְּבַר הוּא כְּגוֹנָא דְהוּי לְעִילָא בְּהוּא
שְׁעָתָא כְּפִי הַעֲנִין שְׁהוּא לְמַעְלָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כְּךָ
בְּעֵי לְאַתְחַזְּאָה לְתַתָּא כְּךָ צְרִיף לְהִרְאוֹת וְלִהְתְּעוֹרֵר לְמִטָּה,
אִי רַחְמֵי רַחְמֵי וְאִי דִינָא דִינָא אִם לְמַעְלָה נִתְעוֹרֵר
רַחְמִים צְרִיף לְהִרְאוֹת גַּם לְמִטָּה רַחְמִים, וְאִם לְמַעְלָה נִתְעוֹרֵר
דִּין צְרִיף לְהִרְאוֹת גַּם לְמִטָּה דִּין, וּלְפִי שְׁאֵז הִיא לְמַעְלָה
הַתְּעוֹרְרוֹת הַדִּין עַל הַמְצָרִים לְכֵן הִיא צְרִיף לְהִרְאוֹת לְמִטָּה
בְּחִינַת דִּין הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בְּסֶף
וְהִגַּעְתֶּם וְגו' וְדָם הוּא מוֹרָה עַל דִּין.

וְכֵן וּלְזַמְנָא דְאַתֵּי כְּתִיב לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב מִי זֶה בָּא
מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה פְּרוּשׁ הַנְּבִיא הַתְּנַבֵּא
שְׁעִתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּאֲדוּם, וְהַשׁוֹר שֶׁל
מַעְלָה מֵאֲדוּם יִהְיֶה תַּחְלָה, וְהַנְּבִיא מְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן הַנּוֹהֵג
בְּכַנְיָ אָדָם לְבוּשֵׁי בְּגָדִים אֲשֶׁר בְּהַרְגָם אֶת מִי נִתְּזוּ הַדָּם
עַל בְּגָדֵיהֶם, וְלִזֶּה אָמַר כְּאֵלוֹ יִשְׂאֵלוּ מִי הוּא זֶה הַכָּא
מֵאֲדוּם מְצַבֵּעַ בְּגָדִים בְּדָם, וְהֵינּוּ מַעִיר הַבְּצוּרָה שֶׁהִיא
כְּרֶךְ גְּדוֹל שֶׁל רוּמִי (מְלוּזוֹת), וְזֶה שְׁאֵמֵר דְּזַמִּין לְאַחַזְּאָה
כְּלָהוּ דִינָא לְמַעַבְד נּוֹקְמִין שְׁעִתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהִרְאוֹת בְּכָל דְּבַר בְּחִינַת דִּין וְדָם כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת

קדישין דלעילא, כּמה דאשׂתכּח דינא אשׂתכּח רחמי, וכלא בשׂעתא חדא.

תנא רבי חזקיה, פתיב (שם י"ב כב) ונגף יהו"ה את מצרים נגוף ורפא, נגוף למצרים ורפא לישראל, מאי ורפא, ממאי שנימולו צריכים רפואה. ותנא באותה שעה שנגפו מצראי, באותה שעה נתרפאו ישראל, דתנא אמר רבי יוסי, מאי דכתיב ופסח יהו"ה על הפתח, מאי על הפתח, ופסח יהו"ה עליכם מבעי ליה, אבל על הפתח, על הפתח ממש, זהו פתח הגוף, ואי זהו פתח הגוף, הוי אומר זו מילה.

במלחמת סנחריב נראתה ביותר גבורתו של אחד משלוחי ה'

אמר רבי יוסי, בכמה זמנין שאילנא, האי דכתיב ויהי בחצי הלילה ויהו"ה הפה כל בכור בארץ מצרים, אמאי לא הוה ביממא דיתגלי לכל פרסומי ניסא, ואמאי מיתו כל אינון חלשי דבתר רחייא, ואינון טלייא דבני עאנא, ולא מיתו מלכי ופרדשכי וגוברי מגיחי קרבא, כמה דהוה בסנחריב, דכתיב (מ"ב י"ג לה) ויצא מלאך יהו"ה ויך במחנה אשור וגו', ותנינן פלהו מלכין בני מלכין ורופינוס ופרדשכי, התם (דף לו ע"א) אתחזי גבורתא דחד שליחא דיליה יתיר מהאי, דהוה יאות למהוי דיליה יתיר.

מתוק מדבש

במלחמת סנחריב נראתה ביותר גבורתו של אחד משלוחי ה'

אמר רבי יוסי לרבי חייא בכמה זמנין שאילנא האי כבר כמה פעמים שאלתי מה דכתיב ויהי בחצי הלילה ויהו"ה הפה כל בכור בארץ מצרים, אמאי לא הוה ביממא דיתגלי לכל פרסומי ניסא למה לא היתה מפת בכורות ביום שיתגלה פרסום הנס לעיני כל, ואמאי מיתו כל אינון חלשי דבתר רחייא ולמה מתו אותם החלשים שלאחר הרחמים, ואינון טלייא דבני עאנא ואותם הטלאים בני הצאן, ולא מיתו מלכי ופרדשכי וגוברי מגיחי קרבא ולא מתו המלכים והשרים והגבורים עורכי המלחמה, כמה דהוה בסנחריב כמו שהיה בסנחריב שמתו כל המלכים והשרים דכתיב ויצא מלאך יהו"ה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלה, וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים, ותנינן פלהו מלכין בני מלכין ורופינוס ופרדשכי ולמדנו שפלם היו מלכים ובני מלכים ושרים וקצינים, התם (דף לו ע"א) אתחזי גבורתא דחד שליחא דיליה יתיר מהאי שם נראתה גבורתו של אחד משליחיו יותר מבכאן, דהוה יאות למהוי דיליה יתיר והרי היה ראוי להיות גבורתו של הקדוש ברוך הוא יותר, כי שם כתוב ויצא מלאך ה', ובמצרים כתוב אני ה' ופרשו חכמינו זכרונם לברכה (ילקוט שמעוני פרשת צל, ק"ט) אני ולא מלאך. (דף לו ע"ב-לו ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' שצג)

פרוש וחקמתי עליכם להציל אתכם הרי רחמים על ישראל, וכן תנא, בכל אינון כתרין קדישין דלעילא וכן למדנו שבכל הספירות הקדושות של מעלה, כמה דאשׂתכּח דינא אשׂתכּח רחמי וכלא בשׂעתא חדא כמו שיש דין כף יש רחמים והכל בשׂעה אחת, כי החסד כלול בדין והדין כלול בחסד.

תנא רבי חזקיה, פתיב ונגף יהו"ה את מצרים נגוף ורפא פרושו נגוף למצרים ורפא לישראל רצונו לומר שלא רק הצלת ישראל היה בעת מכת בכורות אלא גם רפואה היה לישראל, ושואל מאי ורפא ממה היו צריכים להרפא, ואמר ממאי שנימולו היו צריכים רפואה, ונתרפאו על ידי גלוי השכינה. ותנא, באותה שעה שנגפו מצראי ממש בעת שנגפו המצרים באותה שעה נתרפאו ישראל מכאב המילה, דתנא אמר רבי יוסי, מאי דכתיב ופסח יהו"ה על הפתח, מאי על הפתח, ופסח יהו"ה עליכם מבעי ליה כפי זהו התכלית שינצלו ישראל, ומתרץ אבל מה שכתוב על הפתח פרושו על הפתח ממש והיינו זהו פתח הגוף ומפרש ואי זהו פתח הגוף, הוי אומר זו מילה רצונו לומר שכשפסח הקדוש ברוך הוא על הפתח נתרפאו מכאב המילה.

(דף לו ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' שפד-שפה)

רבי שמעון טהר את העיר טבריה, ומצאוהו יושב וספר אנדה בידו

אמר ליה יאות שאלת, ואנא לא שמענא מידי בהאי, ולא אימא, אבל הא זכינא לכל האי וארחא אתתקן קמן, אנא שמענא דרבי שמעון בר יוחאי מדכי שוקין דטבריה, ניזיל גביה, יתבו עד דהנה נהיר ימא, פד סליק נהורא קמו ואזלו, פד מטו גביה, אשכחוהו דהנה יתיב וספרא דאגדתא בידיה.

פתח ואמר (ישעיה מ יז) כל הגוים פאין נגדו מאפס ויהו נחשבו לו, פיון דאמר כל הגוים פאין נגדו, למה כתיב מאפס ויהו נחשבו לו, אלא אוליפנא, דעתיהו דכל עמין דעלמא, דמהימנותא דלהון הוא פאין, דלא אדבקו עלאין ותתאין, ושויין לקבליהו מהימנותא דשטותא, אבל מאפס ויהו נחשבו לו, פהאי עלעולא דסחרא ברוחא, ומתגלגלא בקיטא בריקניא, הדא הוא דכתיב (דניאל ד לב) וכל דיירי ארעא פלא חשיבין.

מתוק מדבש

רבי שמעון טהר את העיר טבריה, ומצאוהו יושב וספר אנדה בידו

אמר ליה רבי חייא לרבי יוסי יאות שאלת, ואנא לא שמענא מידי בהאי, ולא אימא יפה שאלת ואני לא שמעתי בזה כלום לכן לא אומר סברא מעצמי, אבל הא זכינא לכל האי אבל הלא זכינו לכל זה לראות ולשמוע כרוז של מעלה פנזפר לעיל, וארחא אתתקן קמן והדרך מוכן לפנינו, כי אנא שמענא דרבי שמעון בר יוחאי מדכי שוקין דטבריה אני שמעתי שרבי שמעון מטהר השוקים של עיר טבריה, כי היה מקום שהיה שם ספק טמאה והיה לפהנים טרח לסבב אותו הדרך ורבי שמעון טהר את המקום ההוא שהפנהים יוכלו לעבור דרך שם (פמנאר פמסקת טפת דף לו עמוד ב), ניזיל גביה גלף אליו ונקנה שנזכה גם כן לשמוע מרבי שמעון באור באלו הפסוקים. יתבו עד דהנה נהיר ימא ישובו במקומם עד שהאיר היום, פד סליק נהורא קמו ואזלו כשעלה אור היום קמו והלכו לדרכס, פד מטו גביה אשכחוהו דהנה יתיב וספרא דאגדתא בידיה כשהגיעו אצל רבי שמעון מצאו אותו שהיה יושב וספר אנדה אחז בידו.

פתח ואמר רבי שמעון לפרש מה שכתוב כל הגוים פאין נגדו מאפס ויהו נחשבו לו פתיחה זו הזמין הקדוש ברוך הוא בפי רבי שמעון לתשובת שאלתם כמבאר לקמן, והקשה פיון דאמר כל הגוים פאין נגדו הלא הכל בכלל למה כתיב מאפס ויהו נחשבו לו מה מוסיף הכתוב בזה, ותרץ אלא אוליפנא אלא אנו לומדים מפסוק זה, כי דעתיהו דכל עמין דעלמא דמהימנותא דלהון הוא פאין שדעתם של כל אמות העולם שהעבודה זרה שלהם שמאמינים בה היא גדולה ויקרה בעיני הקדוש ברוך הוא כספירת הפתח הנקראת איו, דלא אדבקו עלאין ותתאין שלא השיגוהו העליונים והסתתוניהם, ושויין לקבליהו מהימנותא דשטותא ושמים פנגדם אמונה של שטות, אבל באמת מאפס ויהו נחשבו לו פרוש פהאי עלעולא דסחרא ברוחא ומתגלגלא בקיטא בריקניא כמוץ הנה המתהפך ברוח ומתגלגל בקיץ לריק, הדא הוא דכתיב וכל דיירי ארעא פלא חשיבין כל יושבי הארץ עם העבודה זרה שלהם פלם נחשבים פנגדו לכלום, והואיל וכן לא נחשב לו פלל לרבותא יתרה אם היה הורג את הגדולים שבהם. (דף לו ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' שצג-שצד)

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימייל ככתובת: 3022233@gmail.com

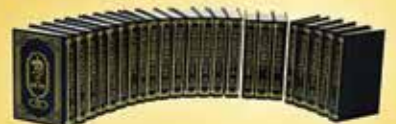
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: